

ת"פ 64451/06/16 - מע"מ פתח תקווה, מס הכנסה נגד נ.שדמי נכסים, בנין ותשתית בע"מ, ולדיסלב סוסמן

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 64451-06-16 מע"מ פתח תקווה נ' נ.שדמי
נכסים, בנין ותשתית בע"מ ואח' ת"פ 4885-10-16 מס
הכנסה נ' נ.שדמי נכסים, בנין ותשתית בע"מ ואח'

בפני כבוד השופטת אדנקו סבחת-חיימוביץ
בעניין: 1. מע"מ פתח תקווה 2. מס הכנסה

המאשימות

נגד

1. נ.שדמי נכסים, בנין ותשתית בע"מ
2. ולדיסלב סוסמן

הנאשמים

נוכחים:

ב"כ המאשימות, עו"ד צ'רלס שרמן ועו"ד אלדר

ב"כ הנאשמים, עו"ד עדי ברקאי

הנאשם 2 בעצמו

גזר דין

רקע

הנאשמים הורשעו, על פי הודאתו של הנאשם 2, בכתב האישום בתיק שבכותרת, צירפו תיק נוסף והודו אף בעבירה שטרם הוגש בה כתב אישום והכל כמפורט להלן.

הנאשמת 1 הינה חברה פרטית העוסקת בקבלנות בניין (להלן: "הנאשמת 1/ החברה"), נאשם 2 הינו המנהל הפעיל של נאשמת 1 (להלן: "נאשם 2/ הנאשם").

בת"פ 64451-06-16 הורשעו הנאשמים בביצוע העבירות הבאות:

א. 6 עבירות של אי הגשה במועד של דו"חות תקופתיים, בניגוד לסעיף 117(א)(6) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן: "חוק") ובקשר עם סעיף 67 לחוק ולתקנה 20 לתקנות מס ערך מוסף, התשל"ו -

עמוד 1

1976 (להלן: "התקנות").

הנאשמים לא הגישו במועד 4 דו"חות תקופתיים למע"מ ו- 2 דו"חות הגישו באיחור, ואלה מהווים 6 עבירות של אי הגשת דו"ח במועד, לחודשים 10/15, 11/15, 12/15, 01/16 ודו"חות שהוגשו באיחור לחודשים 07/15 ו- 08/15.

ב. 4 עבירות של הפרת החובה לתשלום מס המגיע לתקופת הדו"ח התקופתית עם הגשתו, לפי סעיף 118 לחוק בצירוף סעיף 88 (א) לחוק וסעיף 23(ב)(1) לתקנות.

ביום 11/6/15 הגיעו הנאשמים להסדר עם המאשימה לפיו ישלמו סך של 206,641 ₪ בגין החודשים 2/15 ו-3/15 אך לא עמדו בהסדר התשלומים.

כמו כן, הנאשמים הגישו דו"ח תקופתי 4/15 ביום 27/5/15 ושלמו המס הנובע ממנו על סך 9,285 ₪. ביום 11/10/15 הגישו הנאשמים דו"ח מתקן לגבי הדו"ח הזה, לפיו קרן המס שיש לשלם בגין תקופה זו הינו 35,124 ₪ במקום 9,285 ₪ שכבר שולם. המס הנוסף מהדו"ח הזה לתשלום הינו 25,839 ₪, אולם הם לא צירפו את המס המגיע בעבור הדו"ח המתוקן לחודש 4/15 כנדרש על פי חוק והתקנות.

בגין חודש 9/15 הנאשמים הגישו ללא צירוף תשלום בסך 23,590 ₪ כנדרש על חוק ותקנות.

בת"פ 4885-10-16 הורשעו הנאשמים בביצוע העבירות הבאות:

א. 2 עבירות של אי הגשת דו"ח במועד, עבירה לפי סעיף 215 וסעיף 224 א' בקשר עם סעיף 166 לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] תשכ"א- 1961 (להלן: "הפקודה").

הנאשמים היו חייבים, לפי סעיפים 166 ו- 117 לפקודה ולפי התקנות שהותקנו מכוח סעיפים 166 ו- 243 לפקודה, לדווח לפקיד שומה חיפה על מספר העובדים להם שולמו משכורות, על סכום המשכורות, על סכום מס ההכנסה שנוכה בגין התקופה שבין ה- 14 בחודש הקודם עד ה- 13 בחודש הדיווח ועל העובדים שחדלו להעסיק (להלן: "דו"חות ניכויים"), כל זאת עד ה- 15 בכל חודש או תוך 14 ימים מיום הפסקת העסקה לפי העניין.

הנאשמים לא הגישו במועד לפקיד השומה חיפה דו"חות ניכויים לחודשים 11-12/15.

ב. 6 עבירות של אי העברה במועד של מס שנוכה לפי סעיף 219 וסעיף 224 א' לפקודה.

הנאשמים היו חייבים, לפי סעיפים 166 ו- 117 לפקודה, לשלם לפקיד השומה חיפה, עד ה- 15 בכל חודש, את המיסים שניכו במקור מהמשכורות ששולמו בחודש הקודם לעובדים שהעסיקה נאשמת 1, כקבוע בתקנות שהותקנו מכוח סעיפים 166 ו- 243 לפקודה.

הנאשמים לא העבירו לפקיד שומה חיפה במועד עפ"י הפקודה והתקנות שמכוחה, את המיסים שניכו מהמשכורות לעובדים לחודש 7/15 בסך 3,524 ₪, לחודש 8/15 בסך 11,066 ₪, לחודש 9/15 בסך 8,867 ₪.

ל, לחודש 10/15 בסך 9,047 ₪ ולחודשים 11-12/15 בסכום לא ידוע.

סה"כ (הסכום הידוע בלבד) הינו 32,504 ₪. הסכום הכולל הפרשי הצמדה וריבית נכון למועד הגשת כתב האישום הינו 54,781 ₪.

ג. עבירה של אי הגשת דו"ח במועד, עבירה לפי סעיף 216(4) וסעיף 224 א' לפקודה.

בשנת 2014 הסתכמה הכנסה של הנאשמת 1 בסכום 12,981,725 ₪.

הנאשמים היו חייבים, לפי סעיפים 131 ו- 117 לפקודה להגיש דו"ח הכנסות הנאשמת 1 במועד הקבוע בסעיף 132 לפקודה. הנאשמים, בלי סיבה מספקת, לא הגישו במועד את הדו"ח הנדרש בגין שנת המס 2014.

ד. **לנאשם 2 בלבד** - עבירה של אי הגשת דו"ח במועד, עבירה לפי סעיף 216(4) לפקודה.

הנאשם בשנת 2014, היה בעל עסק להתקנת מחיצות גבס וכן "בעל השליטה" בחברה, ולפי כך היה חייב למסור דו"ח על הכנסותיו בכל שנת מס במועד הקבוע.

הנאשם 2, בלי סיבה מספקת, לא הגיש במועד דו"ח כנדרש בשנת המס 2014 בגין הכנסותיו של בסכום כולל של 2,149,581 ₪.

בהתאם להצהרת הצדדים לפרוטוקול בית המשפט מיום 22.5.17, הורשעו הנאשמים בעבירה של אי הגשת דו"ח במועד לשנת 2015, עבירה לפי סעיף 216(4) וסעיף 224 א' לפקודה.

הנאשם 2 הורשע גם בעבירה של אי הגשת דו"ח במועד לשנת 2015, עבירה לפי סעיף 216(4) לפקודה.

הנאשמים לא הסירו את המחדלים הן בתיק המע"מ והן בתיק מס הכנסה.

ראיות לעונש

מטעם הנאשם הוגשה פנייתו של ר"ח החברה למע"מ מיום 3.5.15 (נ/1) בבקשה להתיר לחברה לשלם באמצעות שוברים נוכח העובדה שהחברה נקלעה לקושי בתזרים המזומנים, אליה צורפה בקשת החברה לפריסת חוב מיום 8.5.15. כן הוגש תדפיס חובות הנאשם בתיקי הוצאה לפועל הנעמדים בסך של 1,859,826 ₪ נכון ליום 07.11.16 (נ/2).

חוות דעת ממנה על עבודות השירות

מחוות דעת הממונה על עבודות השירות, מיום 21.06.17, עלה, כי הנאשם הביע הסכמתו לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות והוא נמצא מתאים.

עוד עלה מחוות הדעת, כי הנאשם אינו עובד מזה כ-5 חודשים.

טעונו הצדדים

1. מאחר שהנאשמים הודו בכתבי האישום שהוגשו על ידי מע"מ ומס הכנסה, ב"כ המאשימות טענו בנפרד.
2. **ב"כ מס הכנסה** טען, כי לנאשם 2 אין עבר פלילי, הנאשמים לא פעלו להסרת המחדל וביקש לקבוע שכל עבירה מהווה אירוע נפרד לעניין העונש.
הערך החברתי המוגן הנפגע מביצוע עבירות המס הינן השוויון בנשיאת נטל המס ופגיעה בקופה הציבורית. בעבירות של אי הגשת דו"חות נקבע בפסיקה, כי אין המדובר בעבירות קלות ערך שכן עומד בבסיסה אי מתן האפשרות לרשויות המס לערוך גביית אמת.
בעניינם של הנאשמים מדובר במחזורים גבוהים, כאשר מחזורי הנאשמת 1 לשנת 2014 עמד על כ- 13 מיליון ₪ ולשנת 2015 על כ- 20 מיליון ₪.
לעניין עבירת הניכויים, קרן החוב הידועה הינה 32,504 ₪, לא מדובר בסכומים גבוהים אך יש לצרף לכך את העובדה, כי נוכח אי הדיווחים בחודשים נובמבר - דצמבר 2015 לא ניתן לעמוד על הסכום המלא.
ב"כ מס הכנסה הפנה לפסיקה אשר מציינת את החומרה הגלומה בעבירה של אי העברת ניכויים.
באשר למדיניות הענישה, הפנה לפסיקה לפיה אין להסתפק בענישה שתרוצה בדרך של עבודות שירות אלא למצות את הדין באמצעות עונש מאסר בפועל לצד ענישה כלכלית.
אשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם 2 טען, כי זה אינו מצוי בהליכי כינוס או פשיטת רגל, כך שגם אם תעלה מצוקה כלכלית, יש לתת את הבכורה לאינטרס הציבורי ולהעדיפו על פני הנסיבות האישיות של הנאשם.
לעניין מתחם הענישה, טען ב"כ מס הכנסה, הינו ממאסר על תנאי ועד 8 חודשי מאסר בפועל, קנס בין 8,500 ₪ ל- 29,200 ₪ והתחייבות.
על נאשמת 1 עתר להטיל קנס סמלי, ועל נאשם 2 מאסר בפועל שינוע בין 7-8 חודשים, מאסר על תנאי, קנס מרתיע והתחייבות, וזאת במצטבר לעונש שיושת בגין עבירות המע"מ.
3. **ב"כ מע"מ** הוסיף, כי החברה סגרה תיקה במע"מ באפריל 2016. מדובר בדו"חות שהנאשמים לא טרחו להכין ולהציג בפני שלטונות מע"מ ולכן אין את הנתונים המדויקים לנזקים שנגרמו לקופה הציבורית.
מדובר בקרן מס שטרם שולמה בסך 254,680 ₪, מאז שהוגש כתב האישום לא התקבל כל סכום והסיכוי שישולם בעתיד הינו קלוש ביותר.
ב"כ מע"מ הפנה גם הוא לנטל הכלכלי המצטבר לציבור ולאי השוויון בנטל המס ולפגיעה של עבירות אלה ברצינות שבבסיס דיני המיסים ולהשלכות החמורות על המשק ועל המרקם החברתי. עבירות אלה גם שולחות מסר שלילי לאלו המגישים את הדו"חות במועד ומשלמים התשלום הנדרש במועד למרות הקשיים הכרוכים בכך.
משלא הוסרו המחדלים יש לתת את משקל הבכורה לאינטרס הציבורי אל מול האינטרס של הנאשמים.

אשר למתחם הענישה, ביקש לקבוע, כי בעבירות של אי הגשת דו"חות במועד המתחם הנו בין 4 חודשים ל- 8 חודשים מאסר, מאסר על תנאי בין 3 חודשים עד 7 חודשים וקנס שלא יפחת מ- 10,000 ₪. לגבי העבירות של הפרת החובה לתשלום המס ביקש לקבוע מתחם בין חודשיים ל- 3 חודשים מאסר, מאסר על תנאי בין 3 חודשים וקנס 10,000 ₪.

לגבי החברה, ביקש להשית בגין כל עבירה קנס סמלי ולגבי הנאשם 2 ביקש להשית מאסר בפועל לצד קנס.

4. **ב"כ הנאשמים** טען, כי מדובר בנאשם בן 28, אשר רכש בשנת 2014 חברת בניה בעבודות שלד. עד סוף שנת 2013 החברה הגישה דו"חות מבוקרים, אז החל תהליך של קריסה כלכלית ומצוקת אשראי עקב בעיות גביה מלקוחות ונוצר קושי בתשלום משכורות לעובדים ומכאן גם החובות למע"מ.

היו ניסיונות מצד רו"ח להביא לפריסת החוב (נ/1) אך החברה לא הצליחה לעמוד בתשלומים, כעת יש חובות רבים גם לרו"ח כך שלא ניתן יהיה להגיש את דו"חות החברה ללא עזרת רו"ח.

הנאשם 2 נעדר עבר פלילי, בעל חובות בסך העולה על 2 מיליון ₪ ב-11 תיקי הוצאה לפועל. ב"כ הנאשמים ביקש לתת משקל של ממש להודיה המידית, לחיסכון בזמן שיפוטי, בצירוף התיקים והעבירות הנוספות ולכך שבמצבו הכלכלי הנוכחי הוא אינו יכול להגיש את הדו"חות.

עוד טען, כי על פי מבחן הקשר ההדוק שנקבע בפסיקה, אפשר וצריך לראות בפרשה עבירה אחת ולקבוע מתחם אחד.

ב"כ הנאשמים טען, כי לא מדובר בעבירות שמקופלת בהם מרמה או הונאה, אלא בעבירות טכניות שנובעות מקושי כלכלי, על אף שאין להקטין בחומרן. ציין, כי הסכומים ידועים למע"מ וגם למס הכנסה.

אשר למדיניות הענישה, בנסיבות דומות, סבר שהינה עבודות שירות ולא יותר מכך, והפנה לת"פ 42435-09-15 **אגף מס הכנסה ומיסוי מקרקעין ואח' נ' י. מטרה מאבטחים בע"מ ואח'.** עוד סבר, כי גם הפסיקה שהוגשה על ידי ב"כ המאשימות מלמדת שמאסר בדרך של עבודות שירות היא הענישה הראויה בתיק זה.

ב"כ הנאשמים, עתר להשית על נאשם 2 מאסר בדרך של עבודות שירות, קנס מידתי שיביא בחשבון את מצבו הכלכלי הקשה, התחייבות ועונש צופה פני עתיד.

5. הנאשם בדברו האחרון מסר שהוא מתחרט על שעשה וציין, כי זה לא היה אמור להיות ככה, הייתה לו נפילה של מיליוני שקלים וכעת הוא נמצא במעמד נמוך מאד.

דין והכרעה

קביעת מתחם אחד כולל או מספר מתחמים

6. הצדדים נחלקו בשאלה האם יש לקבוע מתחם לכל פרט אישום או מתחם אחד כולל לכל האישומים.

בע"פ 4910/13 **ג'אבר נגד מדינת ישראל**, (מיום 29.10.14) נקבע מבחן הקשר ההדוק לפיו: **"אירוע**

אחד" יכול לכלול "מעשה אחד" ויכול לכלול גם "מספר מעשים" (סעיף 27 לפסה"ד).

7. בענייננו, בתיק המע"מ הנאשמים ביצעו 6 עבירות של אי הגשת דו"ח במועד ו- 4 עבירות של הפרת החובה בתשלום המס.

בתיקי מס הכנסה הנאשמים ביצעו 4 עבירות של אי הגשת דו"ח במועד, 6 עבירות של אי העברה במועד של מס שנוכה. נאשם 2 הורשע אף בביצוע 2 עבירות נוספות של אי הגשת דו"ח במועד.

הדו"חות לא הוגשו כלל והנאשמים לא פעלו על מנת להסיר את המחדל. קרן המס בעבירת הניכויים עומדת על 32,504 ₪ ובעבירות המע"מ על 254,680 ₪.

8. הצדק עם ב"כ מע"מ ומס הכנסה, כי יש לקבוע מתחם נפרד לכל עבירה ועבירה בנפרד, ואולם נוכח ריבוי העבירות מצאתי לקבוע מתחם אחד כולל על פי טיב העבירות כפי שיפורט להלן.

קביעת מתחם העונש ההולם

9. בית המשפט העליון עמד רבות בפסיקתו על חומרתן של עבירות כלכליות, המבוצעות ככלל על ידי אנשים נורמטיביים, ושב והדגיש, כי הענישה בגין עבירות מס בכלל ועבירות מס ערך מוסף בפרט אמורה להביע את הפסול שבמעשה ואת הצורך להעביר מסר ענישה מרתיע, הן כלפי מבצע העבירה והן כלפי הזולת.

יפים לעניין זה דבריו של בית המשפט העליון במסגרת רע"פ 3757/04 **זידאן נגד מדינת ישראל** (31.05.04, פסקה 6 לפסק הדין), בקובעו:

"למותר לחזור ולהדגיש את חומרתן של העבירות הכלכליות מסוג אלה שנעברו על ידי המבקש, ואת הצורך להעביר מסר ענישה מרתיע לגביהן נוכח תוצאותיהן ההרסניות למשק, לכלכלה, לחברה, ולערך השוויון בעמידה בנטל המס שהוא אבן יסוד במערכת אכיפת חוק תקינה".

10. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), בקביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשעו הנאשמים, במידת הפגיעה בערכים אלו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

11. **הערך החברתי** אשר נפגע ממעשיהם של הנאשמים הינו עיקרון השוויון בנטל המס וכן פגיעה במערכת גביית המיסים של המדינה. אי הגשת דו"ח במועד (מע"מ ומס הכנסה), אי העברה של מס שנוכה והפרת החובה לתשלום המס, ועקב כך - אי תשלום המס, פוגעים ביכולתה של רשות המיסים כזרוע של המדינה, לקיים מערכת גביית תקינה ונשיאה שוויונית בנטל. עקב כך נגרם נזק כלכלי לציבור משלם המיסים, ונפגעת פעילות רשויות המדינה (ראה **רע"פ 3857/13 שאול יצחקיאן נ' מדינת ישראל** (30.07.2013)).

12. **באשר לנסיבות ביצוע העבירה** בהתאם לס' 40ג' לחוק העונשין, יש לקחת בחשבון, כי הנאשמים ביצעו את העבירות על פני תקופה של כשנתיים. הרקע לביצוע המעשים הנו משבר כלכלי בחברה. באשר לגובה הנזק, הרי שכמפורט לעיל קרן המס נשוא כתב האישום במס הכנסה הינה כ-32,504 ₪, קרן המס נשוא כתב האישום במע"מ הינה בסך 254,680 ₪. הנאשמים עברו מספר עבירות בתחום המע"מ ומס הכנסה. אף שאין מדובר בסכומים גבוהים במיוחד בעבירות מס הכנסה, מאחר שהדו"חות לא הוגשו אין מדובר בהיקף מדויק של סך המחדל.

נוכח הדברים האמורים, הפגיעה בערכים המוגנים הינה בינונית.

קביעת מתחם העונש ההולם בעבירות מע"מ

13. מעיון בפסיקה עולה כי מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של אי הגשת דו"ח במועד והפרת החובה לתשלום המס, וכאשר לא הוסרו המחדלים בסכומים דומים, הינם עונש מאסר על תנאי ועד למאסר בפועל של מספר חודשים שיכול וירוצו בעבודות שירות, לצד רכיבים נלווים:

בעפ"ג (מרכז) 51920-12-14 **מוסקוביץ נ' מע"מ רמלה** (15.3.15), הורשעו הנאשמים בביצוע 7 עבירות של אי הגשת דו"ח במועד. סכום המחדל היה 113,000 ₪, חלקו הוסר ונותרה יתרת חוב בסך 54,142 ₪. בית משפט קמא הטיל על כל אחד מהנאשמים 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, 4 חודשים מאסר על תנאי וקנס בסך 9,000 ₪. לקראת הדיון בערעור במחוזי, הנאשמים הסירו את מלוא המחדל, רכיב המאסר בעבודות שירות הופחת לחודשיים.

בת"פ 22589-03-12 **מדינת ישראל נ' חברת פשוט יבוא ושיווק בע"מ** (17.9.13), הנאשמות הורשעו על פי הודאתן בביצוע 9 עבירות של אי הגשת דו"ח במועד. סך המחדל עמד על כ-214,000 ₪. בית משפט קבע, כי מתחם העונש ההולם הוא בין מאסר על תנאי לבין שנת מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס, וגזר על הנאשמת 2- מאסר של 3 חודשים לריצוי בעבודות שירות, 6 חודשים מאסר על תנאי וקנס בסך 8,000 ₪.

בת"פ 36736-10-13 **מע"מ פתח תקווה נ' אברהם אבי פלח** (22.10.14), הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע 10 עבירות של אי הגשת דו"ח במועד. סך המחדל עמד על 109,945 ₪ (לפני הכרה בתשומות). בית המשפט קבע, כי מתחם העונש ההולם הוא החל מחודש מאסר בעבודות שירות ועד 8 חודשי מאסר, וגזר על הנאשם 3 חודשי מאסר בעבודות שירות, 3 חודשים מאסר על תנאי וקנס בסך 5,000 ₪.

בת"פ 15160-05-13 **מע"מ רחובות נ' קבוצי** (18.12.14), הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע 6 עבירות של אי הגשת דו"ח במועד. סך המחדל עמד על כ-138,000 ₪. בית המשפט קבע, כי מתחם הענישה ההולם הוא בין מאסר על תנאי ועד 8 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, 6 חודשים מאסר על תנאי וקנס בסך 7,000 ₪.

בת"פ 32531-03-13 **מדינת ישראל נ' בית האוכל ארגוב בע"מ ואח'** (27.1.14), הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בביצוע 4 עבירות של אי הגשת דו"ח במועד ועבירה אחת של הגשת דו"ח ללא תשלום המס הנובע ממנו. קרן המס היתה בגובה כ-123,000 ₪, והנאשם לא פעל להסרת המחדלים. בית המשפט קבע, כי מתחם

העונש ההולם הינו בין מאסר מותנה ל- 8 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, 3 חודשים מאסר על תנאי וקנס בסך 5,000 ₪.

בת"פ 50846-09-11 **מדינת ישראל נ' האש (א.ג.) מסעדות בע"מ ואח'** (21.4.13), הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בביצוע 8 עבירות של אי הגשת דו"חות במועד. המחדל לא הוסר ועמד על 75,090 ₪. בית המשפט קבע, כי מתחם העונש ההולם הנו בין 3 ל- 8 חודשי מאסר, ונגזרו על הנאשם 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, 4 חודשי מאסר על תנאי, קנס בסך 8,000 ₪ והתחייבות בסך 8000 ₪. על הנאשמת הוטל קנס בסך 8,000 ₪.

בת"פ 42435-09-15 **אגף מס הכנסה ומיסוי מקרקעין- חקירות מרכז מדור תביעות ואח' נ' י. מטר** **מאבטחים בע"מ ואח'** (4.4.17), שהוגש על ידי ב"כ הנאשמים, נקבע מתחם שבין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר, בית המשפט השית על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

14. לאור האמור, אני קובעת, כי מתחם העונש לעבירות של אי הגשת דו"ח במועד הינו ממאסר על תנאי ועד 8 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבים כספיים ולעבירות של הפרת החובה לתשלום המס המגיע הינו ממאסר על תנאי ועד שלושה חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות לצד רכיבים כספיים.

15. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

קביעת מתחם העונש ההולם בעבירות מס הכנסה

16. מעיון בפסיקה עולה, כי מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות מס הכנסה בהן הורשעו הנאשמים, הינה עונש מאסר בפועל שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד למאסר בפועל של מספר חודשים לצד רכיבי ענישה נלווים:

בת"פ 8689-07-09 **מדינת ישראל נ' טאטמי טאו-ביסטרו-בר בע"מ** (30.12.10) הנאשמים הורשעו בביצוע 10 עבירות של אי העברה במועד של מס שנוכה בסך 126,444 ₪ וכן צירפו תיק בו הורשעו בביצוע 6 עבירות של אי הגשת דו"ח במועד למע"מ. סכום החוב למע"מ היה כ-270,000 ₪, לאחר הכרה בתשומות. נגזרו על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וקנס בסך 40,000 ₪. על הנאשמת הוטל קנס בסך 1,000 ₪.

בת"פ 4307-08 (שלום- ת"א) **מדינת ישראל - מס הכנסה מדור תביעות ת"א נ' ניו גרפקו הספקת צרכי דפוס בע"מ** (14.03.10), הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בעבירה של אי העברת מס שנוכה, בכך שלא שילמו מס שנוכה בהיקף של 110,134 ₪. בית המשפט אימץ הסדר טיעון וגזר על הנאשם 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות קנס בסך 5,000 ₪ והתחייבות. על הנאשמת נגזר קנס סמלי בסך 500 ₪.

ברע"פ 5557/09 **סמואל שוסטרמן נ' מדינת ישראל** (06.07.09), הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע 4 עבירות של אי העברה במועד של מס שנוכה, בעבירה של אי הגשת דו"ח שנתי ובעבירה של אי הגשת דו"ח במועד על הכנסותיו. סך המחדל שלא הוסר עמד על 113,800 ₪. בית משפט השלום השית על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וקנס בסך 20,000 ₪. בעפ"ג 6024-03-08 קוצרה תקופת המאסר ל- 4 חודשים לריצוי בעבודות שירות. הבקשה לרשות ערעור נדחתה.

עמוד 8

ברע"פ 6095/06 לוי נ' **מדינת ישראל** (5.11.06) הנאשם הורשע בביצוע 4 עבירות של אי הגשת דו"ח במועד. בית משפט השלום השית על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך 10,000 ₪. ערעורו של הנאשם לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחו.

ברע"פ 3120/14 **נעים נ' מדינת ישראל** (8.5.14) הנאשם, עורך דין במקצועו, הורשע בעבירה של אי הגשת דו"ח במועד על הכנסותיו. הנאשם הסיר את המחדלים. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 9 ל-18 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס. פקיד השומה הוציא לגביו שומות לפי מיטב השפיטה בסך 11 מיליון ₪ והנאשם לא הגיש השגה על כך. בית משפט השלום השיט עליו 9 חודשי מאסר בפועל, 10 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 40,000 ₪. ערעורו לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחו.

ת"פ 5434-11-14 **מדור תביעות מס הכנסה תל אביב נ' א.ב.ס יבוא ושיווק בע"מ ואח'** (24.04.17), הנאשמים הורשעו על פי הודאת נאשם 2 בביצוע 7 עבירות של אי הגשת דו"ח במועד והנאשמים בלי סיבה מספקת לא הגישו במועד לפקיד השומות דוחות לשנים 2009-2015 בצירוף מאזן כנדרש עפ"י הפקודה. מדובר בחברה עם מחזורי פעילות העומדים על כ- 2 מיליון ₪, כאשר הנאשמים לא פעלו להסרת המחדלים. בית המשפט השית על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל, 8 חודשים מאסר על תנאי, קנס בסך 12,000 ₪ והתחייבות. לנאשמת 1 קנס סמלי בסך 100 ₪.

17. להלן אסופת פסיקה שהוגשה על ידי ב"כ מס הכנסה ומצאתי שהינה רלוונטית לענייננו:

ברע"פ 4323/14 **מולדובן נ' מדינת ישראל** (26.6.14), הנאשם הורשע בביצוע 4 עבירות של אי הגשת דו"ח במועד, עבירה של אי קיום דרישה בהודעה שניתנה ע"י מס הכנסה, ו- 6 עבירות של אי העברה במועד של מס שנוכה. הנאשם לא הסיר את המחדלים, הוא בעל עבר פלילי ואף ריצה עונש מאסר. בית המשפט העליון דחה את הבקשה לרשות ערעור והותיר על כנם את העונשים שהושטו על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 20,000 ₪.

ברע"פ 2933/15 **קלה נ' מדינת ישראל** (5.5.15), הנאשם הורשע בביצוע עבירה של אי הגשת דו"ח במועד (מס הכנסה) ובעבירה של אחריות מנהלים. נעדר עבר פלילי, הסיר את המחדלים באופן חלקי, שריו במצוקה כלכלית, חובותיו נאמדים ב- 2 מיליון ₪ והוא הוכרז כפושט רגל. בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור והותיר העונשים על כנם 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות וקנס בסך 25,000 ₪.

בעפ"ג (מרכז) 26575-06-16 **ברינו נ' אגף מס הכנסה ומיסוי מקרקעין ואח'** (22.1.17), הנאשמים הורשעו לאחר ניהול הוכחות בביצוע 2 עבירות של אי הגשת דו"ח מס הכנסה. בית המשפט קמא השית על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 15,000 ₪. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור בחלקו והשית על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, יתר רכיבי גזר הדין נשארו על כנם.

18. לאור האמור לעיל, אני קובעת, כי מתחם העונש ההולם לעבירות מס הכנסה בהן הורשעו הנאשמים הוא החל ממאסר על תנאי ועד 8 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נלווים, כעתירת ב"כ מס הכנסה.

19. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

מתחם הקנס

20. הואיל ומדובר בעבירה כלכלית, הרי שיש להטיל אף קנס כספי אשר יהווה מענה עונש הולם למעשים בהם הורשעו הנאשמים.

21. לפי סעיף 40ח' לחוק העונשין "קבע בית משפט כי מתחם העונש ההולם כולל עונש קנס, יתחשב, נוסף על האמור בסעיף 40ג(א) במצבו הכלכלי של הנאשם, לצורך קביעת מתחם הקנס ההולם".

22. משכך, בקביעת מתחם הקנס על בית המשפט להתחשב בחומרת העבירה ובמצבו הכלכלי והאישי של הנאשם. בתוך כך, על בית המשפט לתת דעתו לכך שלנאשם זכות לקיום אנושי בסיסי שיבטיח תנאי מחיה מינימליים בכבוד (בג"צ 10662/04 חסן נ' המוסד לביטוח לאומי, 28.2.12).

23. בהתחשב במצבו הכלכלי הקשה של הנאשם כפי שנפרס בפני בית המשפט באמצעות נ/1, בכך שאינו מצוי בהליך פשיטת רגל או כינוס נכסים ובהתחשב בכך שאינו עובד על פי האמור בחוות דעת הממונה על עבודות השירות, אני קובעת, כי מתחם הקנס הינו בין 7,000 ₪ ל- 15,000 ₪ בעבירות המע"מ ובין 15,000 ₪ ל- 30,000 ₪ בעבירות מס הכנסה.

גזירת העונש המתאים לנאשם

24. בגזירת העונש בגדרי המתחם יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא' לחוק העונשין).

25. בענייננו הנאשם הודה בשמו ובשם הנאשמת 1, ובכך נטל אחריות וחסך מזמנו של בית המשפט.

26. מובן הדבר כי הטלת עונש מאסר תפגע בנאשם.

27. **מאמצי הנאשם לתיקון תוצאות העבירה ולפיצוי על הנזק שנגרם בשלה;** שיקול מרכזי בעבירות מס נוגע להסרת המחדלים. הסרת המחדל היא הביטוי האולטימטיבי לחרטת הנאשם ולקיחת האחריות.

הנאשם פנה למע"מ בבקשה לפריסת תשלומים (נ/1) בשנת 2015, אך לא עשה מעבר לכך להסרת המחדלים.

בענייננו, הנאשמים לא הסירו את המחדלים לא במע"מ ולא במס הכנסה ובכך גרעו מהקופה הציבורית סכום לא מבוטל של כ-32,504 ₪ בעבירת הניכויים, ולכך יש להוסיף את העובדה שלגבי החודשים 11/15 ו 12/15 לא ניתן לאמוד את החיוב. בעבירות המע"מ סך של כ-254,680 ₪, שכל הנראה לא ישולמו גם בעתיד לאור סגירת החברה ומצבו הכלכלי המתואר של הנאשם.

28. עוד הבאתי בחשבון את הנסיבות הכלכליות בהן הנאשם נתון, העובדה שחובותיו נאמדים ב-2 מיליון ₪ בקירוב וכן שמדובר בנאשם כבן 28 ללא עבר פלילי.

29. בנוסף בגזירת העונש בתוך המתחם יש לתת משקל להרתעת הרבים, נוכח שכיחותן של עבירות מס והקלות בביצוע עבירות אלו (ראה: רע"פ 5823/09 באשתינ' מדינת ישראל; רע"פ 674/13 יורי ליטווק נ' מדינת ישראל; רע"פ 977/13 משה אודיז נ' מדינת ישראל).

30. ב"כ מע"מ ומס הכנסה סברו שיש להשית על הנאשם 2 מאסר בפועל בגין העבירות בהן הורשע ואף לצבור את עונשי המאסר זה לזה. גזירת העונש אינה עניין מתמטי. חישוב מתמטי טהור עשוי להביא את העונש שיושת על הנאשם 2 לכדי תקופת מאסר ארוכה.

עוד אציין, כי היקף העבירות וחומרתן לא מאפשר להסתפק בענישה של מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות כעתירת ב"כ הנאשמים.

31. בהתחשב בעבירות בהן הורשעו הנאשמים, ריבוי העבירות, ההודאה ולקיחת האחריות, החיסכון בזמן שיפוטי, היקף סכום המס לעבירות, העדר מאמצים לתיקון המעשים, חובותיו הרבים של הנאשם 2, גילו הצעיר של הנאשם 2 והעדר עבר פלילי, אני סבורה, כי יש למקם את עונשו של הנאשם 2 בחלק העליון של השליש התחתון של המתחם ולעניין הקנס יש למקמו בתחתית המתחם.

בהתחשב בכך שתושת על הנאשם תקופת מאסר, מצאתי לעשות כן במתינות נוכח העובדה שזהו מאסרו הראשון.

סוף דבר

32. לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 2

- א. 6 חודשי מאסר בפועל.
הנאשם יתייצב לריצוי עונשו בבית המעצר הדרים ביום 20.8.17 שעה 08:30.
- ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו, שלא יעבור הנאשם העבירות בהן הורשע.
- ג. קנס בסך 15,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם יהיה ביום 10.9.17 והיתרה בראשון לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, אזי יעמוד מלוא סכום הקנס לפירעון מיד.

על הנאשמת 1, אני גוזרת קנס סמלי בסך של 500 ₪. הקנס ישולם עד ליום 10.9.17.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, ט' תמוז תשע"ז, 03 יולי 2017, במעמד הצדדים.